

অৰুণিমা সিন্ধা

জয়ন্তী গোস্বামী মহন্ত

এখন চলন্ত ৰে'লগাড়ী...

‘দে বুলি কৈছোঁ নহয়, দিদি এতিয়াই।’— ডকাইতৰ দলটোৰ এজনে হটা মাতেনে প্ৰচণ্ড শব্দ কৰি ধমকি দিলে।

চলন্ত ৰে'লগাড়ীখনৰ দবাটোত বহুতো মানুহ। আটাইৰে মুখবোৰ শুকাই টেমি যেন হৈছে। কোনেও কাকো সহায় কৰিবলৈ মনোবল গোটাব পৰা নাই। বৰং ডকাইতবোৰে বিচৰা মতে হাতৰ, কাণৰ আৰু ডিঙিৰ অলঙ্কাৰবোৰৰ লগতে যাৰ হাতত যি টকা-পইচা আছিল প্ৰাণৰ মায়াত নীৰৱে, বিনাপ্ৰতিবাদে ডকাইতবোৰৰ হাতত তুলি দিছে।

একমাত্ৰ ব্যতিক্ৰম চাৰিছ বছৰ বয়সৰ গাভৰু অৰুণিমা সিন্ধা। লক্ষ্মীৰ পৰা দিল্লী অভিমুখে আহি আছিল ৰে'লগাড়ীখন। ৰে'ল পুলিচ বা গাৰ্ড কাৰো খবৰ নাছিল যে চলন্ত ৰে'লগাড়ীত নিৰ্বিবাদে ডকাইতি লুণ্ঠন চলাই গৈছে এদল দুষ্কৃতিকাৰীয়ে।

খঙত টিঙিৰি তুলা হৈ এইবাৰ ডকাইতবোৰৰ মাজৰ পৰা এজন আহি অৰুণিমাৰ সন্মুখত থিয় হ'ল।

‘দে বুলিছোঁ নহয় এতিয়াই ভালে ভালে দি দে চেইনডাল। নহ'লে ... তাৰ পৰিণাম মুঠেও ভাল নহ'ব।’

অৰুণিমা নিৰুদ্বেগ। অৰুণিমা অসংকুচিত। অৰুণিমাৰ দুচকুত সাহস।

‘মই দিব নোৱাৰোঁ। মোৰ ডিঙিৰ এই চেইনডাল কেৱল এডাল চেইন নহয়, এয়া মায়ে মোক মৰমেৰে দিয়া আশীৰ্বাদ। ইয়াত মাৰ হাতৰ পৰশ লাগি আছে, সেয়ে এইডাল মই কোনোমতে তোমালোকক দিব নোৱাৰোঁ।’

অৰুণিমা সিন্ধা ভাল ভলীবল খেলুৱৈ। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্য্যায়ত ইতিমধ্যে সুনাম আৰ্জি থৈছে। উত্তৰ

প্ৰদেশত ঘৰ তেওঁৰ। ২০১১ চনৰ ঘটনা এয়া।

ৰে'লগাড়ীখন চলি আছিল। ডকাইতৰ দলটোৰ লুটপাতো চলি আছিল অবিৰাম। সিহঁতে বাৰে বাৰে সোণৰ চেইনডাল বিচাৰি অৰুণিমাক ধমদি দি আছিল। অৰুণিমা কিন্তু কোনো ধমকিৰ ওচৰত সেও মনা বিধৰ ছোৱালী নাছিল।

ৰে'ল গাড়ীখনৰ একেটা ডবাত থকা আন বহুতে চকুৰে অৰুণিমাক চেইনডাল দি দিবলৈ ইঙ্গিত দিছিল যদিও তেওঁ অন্যায়ৰ ওচৰত শিৰ নত কৰিবলৈ বিচৰা নাছিল। বাৰে বাৰে তেওঁ একেধাৰে কথাকে কৈ আছিল— 'এয়া মোৰ মায়ে দিয়া আশীৰ্বাদ, এয়া কেৱল এডাল চেইন নহয়।'

'নিদিয় তেন্তে? আমাৰ অবাধ্য হোৱাৰ পৰিণাম কি জাননে নাজান তই?'— কোনোবা এজনে গৰজি উঠি ক'লে।

মুহূৰ্ত্ততে দুজন ডকাইত আগবাঢ়ি আহিল আৰু কোনেও একো টলকিব পৰাৰ আগতেই অৰুণিমাক ডাংকোলাকৈ তুলি নি চলন্ত ৰে'লগাড়ীৰ পৰা দুৰাৰেৰে বাহিৰৰ আন্ধাৰলৈ দলিয়াই দিলে। সেই সময়তে ওচৰেৰে আন এখন ৰে'লগাড়ী আহি আছিল। অৰুণিমাৰ শৰীৰটো চলন্ত ৰে'লগাড়ীখনত খুন্দা খাই বস্তা এটাৰ দৰে তললৈ পৰি গ'ল। অৰুণিমাই প্ৰাণপণে চিঞৰিলে যদিও ৰে'লৰ ইঞ্জিন আৰু চকাৰ শব্দত তেওঁৰ মাত তল পৰি গ'ল। প্ৰায় সাত ঘণ্টা সময় তেওঁ ৰে'লআলিৰ কাষত পৰি ৰ'ল আৰু সেই সময়ত কাষেদি উনচল্লিশখন ৰে'লগাড়ী পাৰ হৈ গ'ল। নিশাৰ আন্ধাৰত কোনেও অৰুণিমাক নেদেখিলে বা কোনোবাই দেখিলেও ভয়তে আগবাঢ়ি নাছিল। ৰাতি পুৱালত সকলোৱে দেখিলে লক্ষ্মী-দিল্লীগামী ৰে'লপথৰ কাষত গুৰুতৰভাৱে আহত অৱস্থাত এজনী ছোৱালী পৰি আছে। প্ৰথমতে বৰেলী হস্পিতালত, তাৰ পিছত নতুন দিল্লীৰ অল ইণ্ডিয়া ইন্সটিটিউট অব্ মেডিকেল চায়েন্সত তেওঁৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ল। কোনো কোনোৱে ক'লে টিকট নোহোৱাকৈ ভ্ৰমণ কৰা অৰুণিমাই কণ্ডাক্টৰে টিকট বিচৰাত ৰে'লগাড়ীৰ পৰা জাঁপ মাৰি দিছিল, কোনোৱে আকৌ আন কিবা কাৰণত অৰুণিমাই আত্মহত্যা কৰিবলৈ ৰে'লআলিলৈ গৈছিল বুলি ক'লে। কথাষাৰ অৰুণিমাবো কাণত পৰিছিল, এইবোৰে তেওঁৰ মনত দুখ দিয়াৰ উপৰিও সকলো কথাকে প্ৰত্যাহ্বান হিচাপে লৈ নতুনকৈ জীৱনটোক গঢ় দিবলৈ সংকল্পবদ্ধ কৰি তুলিছিল। সেই ঘটনাটোত তেওঁ এখন ভবি চিৰদিনৰ বাবে হেৰুৱাবলগীয়া হ'ল আৰু আনখন ভৰিত লোৰ বড সুমুৱাই তাৰ সহায়ত চলাফিৰা কৰিব পৰা কৰা হ'ল। হেৰুওৱা ভবিখনৰ ঠাইত কৃত্ৰিম ভবি সংযোজন কৰা হ'ল।

হস্পিতালৰ বিছনাত শুই থাকোঁতে তেওঁৰ মনত হিমালয়ৰ শৃংগলৈ উঠাৰ সপোন তীব্ৰ হ'বলৈ ধৰিলে। এভাৰেষ্ট বিজয়ৰ আকাংক্ষাত তেওঁ ভবিৰ বিষ আৰু বিকলাঙ্গতাৰ কথা পাহৰি গ'ল। বৰং ক'ত কেনেকৈ এই বিষয়ৰ প্ৰশিক্ষণ ল'লে কৃতকাৰ্য্য হ'ব পাৰিব, সেই বিষয়েহে চিন্তা কৰিবলৈ ধৰিলে।

এনেতে তেওঁ গম পালে— এভাৰেষ্ট বিজয়ী বাচেদ্ৰি পালে তেওঁক সঠিক পথ দেখুৱাই পৰামৰ্শ দিব পাৰিব। চাৰি মাহৰ মূৰত তেওঁ হস্পিতালৰপৰা ওলাই ঘৰলৈ নগৈ পোনে পোনে বাচেদ্ৰি পালৰ ওচৰ পালেগৈ। তেওঁৰ দুচুকত তেতিয়া এভাৰেষ্ট বিজয়ৰ সপোন। পৃথিৱীৰ শীৰ্ষতম স্থানত থিয় হোৱাৰ তীৱ্ৰ হেঁপাহ।

বাচেদ্ৰি পালে তেওঁৰ সকলো কথা সহমৰ্মিতাবে শুনিলে। ছোৱালীজনীৰ দুচকুৰ সপোন, প্ৰত্যাশন আৰু আত্মপ্ৰত্যয়ৰ ভাবে তেওঁৰ মনতো বিশ্বাস জগালে যে সঠিক প্ৰশিক্ষণ আৰু সাহস পালে এইগৰাকী ছোৱালীয়ে নিশ্চয় এদিন লক্ষ্যত উপনীত হ'ব পাৰিব। তেওঁৰ আকাংক্ষা দেখি বহুজনে তেওঁক পৰামৰ্শ দিছিল— বোলে তোমাৰ এখন কৃত্ৰিম ভৰি, আনখন থাকিও নথকাৰ দৰে। পৰ্বতাৰোহণৰ যিবিলাক অতি কঠিন কৌশল, আৰু পৰিশ্ৰম তাত এনেকুৱা অৱস্থাবে সাফল্য লাভ কৰা তোমাৰ বাবে সম্ভৱ নহ'বগৈ। তাতোকৈ সাধাৰণভাৱে জীৱনটো পাৰ কৰা, এনেবিলাক কামলৈ আগবাঢ়ি জীৱনটো বিপদাপন্ন কৰিব নালাগে।

পিছে যাৰ দুচকুত এভাৰেষ্ট বিজয়ৰ সপোন আৰু অন্তৰত প্ৰচণ্ড সাহ আৰু আত্মবিশ্বাস তেওঁক জানো এনেবোৰ কথাই লক্ষ্যৰপৰা বিচ্যুত কৰিব পাৰে! লক্ষ্যত স্থিৰ হৈ থাকি দিনে দিনে অৰুণিমা আগবাঢ়ি গ'ল। আগতে লগোৱা কৃত্ৰিম ভৰিখন পৰ্বতাৰোহণৰ বাবে উপযোগী নাছিল। নতুন ভৰি লগাবলৈও প্ৰায় ষাঠি-সত্তৰ হেজাৰ টকাৰ আৱশ্যক। বহু চেষ্টাৰ মূৰত সেইখিনিও যোগাৰ হ'ল। কেবাগৰাকীয়ো সহৃদয় ব্যক্তিয়ে সহায় কৰিলে। সঁচাকৈয়ে এদিন দেখা গ'ল— এখন কৃত্ৰিম ভৰি আৰু আনখন লোৰ ৰডৰ সহায়ত চলাফিৰা কৰা ভৰিৰ গাভৰু গৰাকীয়ে মনত অদম্য উৎসাহ আৰু দুচকুত হেজাৰ সপোন লৈ উত্তৰ কাশীত থকা ইকো এভাৰেষ্ট এক্সপেডিচন গ্ৰুপত যোগ দিলেগৈ। টাটা ষ্টীল এডভেঞ্চাৰ ফাউণ্ডেচনে চলোৱা অনুশীলন কেম্পত এভাৰেষ্ট বিজয়িনী বাচেদ্ৰি পালৰ তত্ত্বাৱধানত অনুশীলন চলিল।

শাৰীৰিক, মানসিক দুয়ো দিশতে দৃঢ়তা আৰু অধ্যৱসায় একোৰে অভাৱ নাছিল অৰুণিমাৰ। ভৰিখন হেৰুওৱাৰ দুৰ্ভাগ্যক সৌভাগ্যলৈ ৰূপান্তৰিত কৰাৰ প্ৰতিজ্ঞা সফল কৰিবলৈ উঠি-পৰি লাগিছিল তেওঁ। প্ৰায় এবছৰ কাল একে লেথাৰিয়ে উৎসাহ-উদ্যমেৰে অহৰহ চেষ্টা অব্যাহত ৰাখি অনুশীলনতে আত্মসমৰ্পণ কৰিছিল তেওঁ। কেতিয়াবা এনেকুৱাও হৈছিল যে আন স্বাভাৱিক মানুহে যিটো খোজ দিওঁতে দুই মিনিটতে শিকিব পাৰে, তেওঁৰ ক্ষেত্ৰত সেয়া তিনিঘণ্টাও লাগিছিল। তথাপিও আশা এৰি দিয়া নাছিল অৰুণিমাই।

তেওঁক পৰ্বতাৰোহণ অভিযানত সহায় কৰা শ্বেৰপাজনেও আনকি তেওঁৰ তেজেৰে তুমৰলি হোৱা ভৰিৰ অৱস্থা দেখি কেবাবাৰো প্ৰাণ বচাবলৈকে তেওঁক উভতি যোৱাৰ পৰামৰ্শ দিছিল।

অৰুণিমাই হ'লে কোনো বাধা-বিপত্তিৰ ওচৰত সেও মানিবলৈ শিকা নাছিল।

অৱশেষত লাডাখত থকা মাউণ্ট চামছেৰ কাংৰিৰ ২১, ১০৮ ফুট উচ্চতালৈ আৰোহণ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল তেওঁ। পিছে চামছেৰ কাংৰিৰ উচ্চতম শিখৰলৈ উচ্চতা আছিল ২১,৭৯৮ ফুট। সেই সময়ত বতৰো আছিল অত্যন্ত প্ৰতিকূল। এনে প্ৰতিকূল বতৰত অভিযান চলোৱা অসম্ভৱ হৈ পৰাত শিখৰলৈ মাত্ৰ ৬৯০ ফুট অতিক্ৰম কৰিবলৈ বাকী থাকোঁতে তেওঁলোকে অভিযান সামৰি তললৈ নামি আহিবলগীয়া হ'ল। পিছে সেই অসম্পূৰ্ণতাই তেওঁৰ মনৰ পূৰ্বৰ সংকল্প অধিক দৃঢ় হৈ কৰিলে। তেওঁৰ মনত মাউণ্ট এভাৰেষ্ট জয়ৰ আকাংক্ষা তীব্ৰতৰ হ'ল। এই সময়ছোৱাত তেওঁৰ মনোবল বঢ়াই লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ বাবে আগবাঢ়ি যোৱাত প্ৰখ্যাত ক্ৰিকেটাৰ যুৱৰাজ সিঙেও অনুপ্ৰাণিত কৰিছিল। কৰ্কট ৰোগত আক্ৰান্ত যুৱৰাজ সিঙে নিজৰ অদম্য মানসিক শক্তিতে সেই বেমাৰৰ পৰা আৰোগ্য লাভ কৰি নিজৰ লক্ষ্য পূৰণৰ বাটত আগুৱাই যাবলৈ সক্ষম হোৱাটো অৰুণিমাই দেখিবলৈ পাইছিল। যুৱৰাজে দেখুৱাই দিছিল— মনৰ বল আৰু আত্মবিশ্বাস থাকিলে শাৰীৰিক বাধাই কোনো প্ৰতিৰোধৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে আৰু জীৱনৰ উত্তৰণৰ বাটতো ই হেঙাৰ হ'ব নোৱাৰে।

সেই কষ্টকৰ সময়ছোৱাত তেওঁক মনোবল অটুট ৰাখি আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰিছিল তেওঁৰ ভাতৃ আৰু বাচেন্দ্ৰি পালেও।

মাউণ্ট চামছেৰ কাংৰিৰ শিখৰত উপস্থিত হ'ব নোৱাৰাৰ বেদনাই অৰুণিমাৰ মনোবল কমাই পেলাব নোৱাৰিলে। বৰং তেনে অৱস্থাতে ২১,১০৮ ফুট ওপৰলৈ যাব পৰা কথাষাৰে মাউণ্ট এভাৰেষ্টলৈ যাব পৰাটো যে সম্ভৱপৰ সেইটো অধিক দৃঢ়তাৰে সাব্যস্ত কৰিলে। এইবাৰ মাউণ্ট এভাৰেষ্ট বগাবলৈ সাজু হ'ল অৰুণিমা। মাউণ্ট এভাৰেষ্টৰ শৃংগত থিয় হৈ ফটো তোলাৰ, ভিডিঅ'ৰ জৰিয়তে বিশ্ববাসীক নিজৰ বিৰল অভিজ্ঞতাৰ বিষয়ে জনোৱাৰ অভিপ্ৰায়েৰে তেওঁ দুটাকৈ কেমেৰা লগত লৈ গৈছিল। লৈছিল পানী আৰু অক্সিজেন। চাৰি নং কেম্প পাওঁতে দুয়োখন ভৰিবপৰা তেজ নিগৰি ভয়ঙ্কৰ অৱস্থা হৈছিল। লগত নিয়া অক্সিজেনো প্ৰায় শেষ হওঁ হওঁ হৈছিলগৈ। লগত যোৱা শ্বেৰপাজনে অৰুণিমাক বাৰে বাৰে যে যিকোনো মুহূৰ্তত অক্সিজেন শেষ হৈ যাব। তেতিয়া আৰু মৃত্যুক সাৱটি লোৱাৰ বাহিৰে আন কোনো উপায় নাথাকিব। পিছে অৰুণিমাই কৈছিল, 'ইমানখিনি লৈ আহি আৰু উভতি যোৱাৰ প্ৰশ্ন নুঠে। যি হয় দেখা যাব।'

অদম্য সাহস আৰু উৎসাহেৰে তেওঁ আগবাঢ়ি গৈ আছিল। তেজ নিগৰি থকা আঁঠু দুটাৰপৰা কমালেৰে তেজ মছি মছি আগুৱাই গৈ থাকোঁতে বাটত বহুতো অভিযাত্ৰীৰ মৃতদেহ দেখা পাইছিল তেওঁ। কিন্তু একোৰে তেওঁক নিৰস্ত কৰিব পৰা নাছিল। প্ৰচণ্ড পৰিশ্ৰম, অদম্য মনোবল আৰু কষ্টসহিষ্ণুতাৰ ফল অৱশেষত ফলিল। কাঠমাণ্ডুৰপৰা যাত্ৰা আৰম্ভ কৰাৰ বাৰন দিনৰ অন্তত নিশা

প্ৰায় আঠ বজাত তেওঁ ৮৮৪৮ মিটাৰ উচ্চতাত অৱস্থিত মাউণ্ট এভাৰেষ্টৰ শৃঙ্গত পদাৰ্পণ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল। বহুতো অভিযাত্ৰীৰে সেইখিনি পোৱালৈকে লগত নিয়া অক্সিজেন প্ৰায় শেষ হওঁ হওঁ হয়গৈ। সেয়ে এভাৰেষ্টৰ বুকুত ভৰি থৈ তেওঁলোকে খৰখেদাকৈ নামি আহিবলৈ বাধ্য হয়। কাৰণ, অক্সিজেন শেষ হোৱাৰ আগতে ওপৰৰ নামি অহা বাটৰ প্ৰথমটো কেম্প পাৰগৈ লাগিব। অক্সিজেন শেষ হ'বলগীয়া হৈছিল। লগত যোৱা শ্বেৰপাজনক মাউণ্ট এভাৰেষ্টৰ শিখৰত থিয় হৈ থকা অৱস্থাত তেওঁৰ ফটো আৰু ভিডিঅ' ল'বলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। শ্বেৰপাজনে পিছে তাত বেছি সময় থাকিলে প্ৰাণৰ সংশয় হ'ব বুলি তেওঁক বুজাই ভাৰতৰ জাতীয় পতাকা সাৰটি ধৰা অক্সিজেন ফটো তুলি দিছিল। প্ৰায় ডেৰ ঘণ্টাকাল তেওঁ এভাৰেষ্টত আছিল। তাৰিখটো আছিল ২১ মে', ২০১৩ চন।

এনে স্বৰ্ণীয় সাফল্যৰ বাবে ভাৰত চৰকাৰে ২০১৫ চনত তেওঁক 'পদ্মশ্ৰী' সন্মানেৰে বিভূষিত কৰে। তেতিয়াৰ সন্মানীয় ৰাষ্ট্ৰপতি প্ৰণৱ মুখাৰ্জী ডাঙৰীয়াৰ পৰা তেওঁ এই সন্মান লাভ কৰাৰ উপৰিও একেগৰাকী ৰাষ্ট্ৰপতিৰ পৰা ২০১৫ চনৰ 'টেনজিং নৰগে সন্মান' লাভ কৰে। ২০১৪ চনত তেওঁ ভূতপূৰ্ব ৰাষ্ট্ৰপতি ডঃ এ পি জে আব্দুল কালামৰ পৰা 'এমেজিং ইণ্ডিয়ান এৱাৰ্ড' লাভ কৰে। প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদী ডাঙৰীয়াই অক্সিজেন লিখা কিতাপ উন্মোচন কৰি তেওঁক ভূয়সী প্ৰশংসা কৰে।

ভিন ভিন সময় আৰু ভিন ভিন পৰিৱেশত এইদৰে একোগৰাকী ব্যক্তিয়ে নিজ প্ৰতিভাৰে জাতীয় জীৱনত জিলিকি উঠি আন সহস্ৰজনৰ বাবে আশা আৰু প্ৰেৰণাৰ বতৰা কঢ়িয়াই আনে। তেনে আশা আৰু প্ৰেৰণাই বহুজনক আনন্দ দিয়ে, হতাশা দূৰ কৰে আৰু আগলৈ পুনৰ নতুন উদ্যমেৰে আগবাঢ়ি গৈ লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ সাহস যোগায়। এইক্ষেত্ৰত আমি একলব্যৰ কাহিনী মনত পেলাব পাৰোঁ। তেওঁ নিজৰ সাধনা আৰু একাগ্ৰতাৰ বলত সিদ্ধি লাভ কৰিছিল। মনত পেলাব পাৰোঁ মহাভাৰতৰ তৃতীয় পাণ্ডৱ অৰ্জুনৰ একাগ্ৰতা আৰু ধৈৰ্যৰ বিষয়ে। শব্দভেদী বাণ মাৰিবলৈ শিকিবলৈ তেওঁ গোটেই নিশা ঘিটমিটীয়া আন্ধাৰৰ মাজত গভীৰ অৰণ্যৰ ভিতৰলৈ গৈ তাত শব্দ অনুসৰণ কৰি কাঁড় মাৰিবলৈ অভ্যাস কৰি কৃতকাৰ্য হৈছিল। ষ্টিফেন হকিঙৰ দৰে বিশেষভাৱে সক্ষম বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে সমগ্ৰ বিশ্ববাসীৰ হৃদয় জয় কৰিছিল তেওঁৰ বিৰল প্ৰতিভাৰ জৰিয়তে। অক্সিজেন সিন্ধুৰ দৰে লক্ষগৰাকী আমাৰ মাজত আছে। কেৱল তেওঁলোকৰ মাজত লুকাই থকা প্ৰতিভা বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত সামান্য আশ্বাস, সহমৰ্মিতা আৰু সহায়ৰ প্ৰয়োজন। অক্সিজেন নিজৰ ভাষাত, 'মই মাত্ৰ এজনী অক্সিজেন

নহয়, মোৰ দৰে হেজাৰ বিজাৰ অৰুণিমা আছে, আপোনালোকে সেইসকলক চিনাক্ত কৰি জীৱনৰ বাটত আগবাঢ়ি যাবলৈ, লক্ষ্যভেদ কৰিবলৈ প্ৰেৰণা যোগালে সঁচা অৰ্থত দেশৰ কাম কৰা হ'ব।

লেখক-পৰিচয় :

ড° জয়ন্তী গোস্বামী মহন্ত (১৯৬০) : ড° জয়ন্তী গোস্বামী মহন্ত অসমৰ এগৰাকী বিশিষ্ট সাহিত্যিক, শিক্ষাবিদ তথা ভূতপূৰ্ব সাংসদ। গল্প, কবিতা, উপন্যাস, শিশু-সাহিত্য ৰচনা কৰাৰ উপৰি তেওঁ সমসাময়িক আৰ্থ-সামাজিক আৰু ৰাজনৈতিক দিশৰ মননশীল প্ৰবন্ধও ৰচনা কৰিছে। বিশ্বসাহিত্যৰ বহু উল্লেখনীয় গ্ৰন্থৰ অনুবাদেৰে তেওঁ অসমীয়া অনুবাদ সাহিত্যলৈও বৰঙণি আগবঢ়াইছে। কটন কলেজৰ প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগৰ তথা গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ একে বিভাগৰ অধ্যাপক হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি অৱসৰ গ্ৰহণ কৰা ড° মহন্তৰ বিজ্ঞান বিষয়ক বহুতো গৱেষণামূলক প্ৰবন্ধ দেশ-বিদেশৰ আগশাৰীৰ আলোচনীত প্ৰকাশ পাইছে। ড° মহন্তই ১৯৯৯ চনৰ পৰা ২০০২ চনলৈকে ৰাজ্যসভাৰ সাংসদ আছিল। 'মহাকবি', 'গান্ধাৰী', 'চাণক্য' আদি উপন্যাস, 'অন্য এক ৰত্নাকৰ', 'উঁৱলি যোৱা চাদৰ' আদি গল্প-সংকলন, 'অসম আন্দোলন : যুগমীয়া চিন্তাৰ প্ৰতিফলন' শীৰ্ষক প্ৰবন্ধ-সংকলন, 'চেমনীয়াৰ বিশ্ব সাহিত্য', 'বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ সাধু' আদি শিশু-কিশোৰৰ উপযোগী গ্ৰন্থ ড° মহন্তৰ উল্লেখযোগ্য সৃষ্টি। বৰ্তমানে 'এদিনৰ সংবাদ' কাকতৰ মুখ্য সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি থকা মহন্তক ২০১৮ চনত ভাৰত চৰকাৰে পদ্মশ্ৰী উপাধিৰে সন্মানিত কৰে।

পাঠবোধ :

জীৱনৰ সফলতা তথা উন্নতিৰ মূলমন্ত্ৰ হ'ল প্ৰচণ্ড ইচ্ছাশক্তি আৰু দৃঢ়তা। প্ৰবল ইচ্ছাশক্তিয়ে লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ বাটত থকা অনেক প্ৰত্যাহ্বান হেলাৰঙে অতিক্ৰম কৰাত সহায় কৰে। উত্তৰ প্ৰদেশৰ অৰুণিমা সিন্হা নামৰ চাক্ষুশ বছৰীয়া যুৱতী এগৰাকীয়ে অসাধ্য সাধন কৰি বিশ্বৰ আগত উদাহৰণ দাঙি ধৰিছে। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ ভলীবল খেলুৱৈ অৰুণিমা সিন্হাই লক্ষ্মৌৰ পৰা দিল্লী অভিমুখী ৰেলযাত্ৰাত দুৰ্বৃত্তৰ কবলত পৰি এখন ভৰি চিৰদিনলৈ হেৰুৱালগীয়া হৈছিল। আনখন ভৰিতো লোৰ ৰড সুমুৱাই চলা-ফিৰা কৰিবলগীয়া হৈছিল। হেৰুওৱা ভৰিখনৰ ঠাইত কৃত্ৰিম ভৰি লগাবলগীয়া হৈছিল। অথচ দুৰন্ত সাহস আৰু আত্মবিশ্বাসক সাৰথি কৰি অৰুণিমাই নিজৰ শাৰীৰিক প্ৰতিবন্ধকতা নেওচি এভাৰেষ্ট বিজয়ৰ সপোন দেখিছিল। ইতিমধ্যে এভাৰেষ্ট বিজয় কৰা বাচেদ্ৰি পালৰ পৰামৰ্শ, সহায় আৰু প্ৰশিক্ষণৰ বলত অৰুণিমাই নিজকে পৰ্বতাৰোহণৰ বাবে সাজু কৰিছিল আৰু অৱশেষত ২০১৩ চনৰ ২১ মে'ত এভাৰেষ্ট আৰোহণ কৰি নিজৰ সপোন দিঠকত পৰিণত কৰিছিল।

যি সময়ত শাৰীৰিক প্ৰতিবন্ধকতাক সহস্ৰজনে নিজৰ দুৰ্ভাগ্যৰূপে জ্ঞান কৰি আহিছে, তেনে সময়তে নিজৰ অধ্যৱসায়ৰ জৰিয়তে দুৰ্ভাগ্যক সৌভাগ্যলৈ ৰূপান্তৰিত কৰি জগতলৈ চানেকি দেখুৱাইছে অৰুণিমা সিন্‌হাই। অৰুণিমাৰ জীৱন কাহিনী নতুন প্ৰজন্মৰ বাবে প্ৰেৰণাৰ উৎসস্বৰূপ।

শব্দাৰ্থ আৰু টোকা :

অদমা	: যাক দমন কৰিব নোৱাৰি।
অভিযাত্ৰী	: দুৰ্গম পথেৰে যোৱা সাহসী লোক।
তুমবলি	: তেজ আদি লাগি লুতুৰি-পুতুৰি হোৱা।
পদাৰ্পণ	: এঠাইত গৈ ভৰি দিয়া বা উপস্থিত হোৱা কাৰ্য।
প্ৰতিকূল	: অসুবিধা সৃষ্টিকাৰী, বিৰুদ্ধ।
লুঠন	: লুট কৰা কাৰ্য, ডকাইতি।
বিপদাপন্ন	: বিপদত পৰা।
বিচ্যুত	: স্থলিত, যিটো এৰা পৰিছে।

প্ৰশ্নাৱলী

ভাব-বিষয়ক :

১। চমুকৈ উত্তৰ লিখা :

- (ক) অৰুণিমা সিন্‌হাৰ কোনবিধ খেলত বিশেষ দক্ষতা আছিল?
- (খ) অৰুণিমা সিন্‌হাৰ ঘৰ ক'ত?
- (গ) হস্পিতালত থাকোঁতে অৰুণিমাৰ মনত কি সপোনে তীব্ৰ ৰূপ লৈছিল?
- (ঘ) চিকিৎসালয়ৰ পৰা ওলাই গৈ অৰুণিমাই কাক আৰু কিয় লগ ধৰিছিল?
- (ঙ) মাউণ্ট এভাৰেষ্টত অৰুণিমাই কেতিয়া আৰোহণ কৰিছিল? তেওঁ তাত কিমান সময় ধৰি আছিল?

২। অৰুণিমা সিন্‌হাই ৰে'লযাত্ৰাৰ সময়ত কি দুৰ্ঘটনাৰ মুখামুখি হ'বলগীয়া হৈছিল? এই দুৰ্ঘটনাত অৰুণিমাই কি হেৰুৱাবলগীয়া হৈছিল?

৩। অৰুণিমাৰ সপোন পূৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বাচেদ্ৰি পালে কেনেদৰে সহায় কৰিছিল?

৪। এভাৰেষ্ট বিজয়ৰ সপোন দিঠকত পৰিণত কৰিবলৈ অৰুণিমাই কেনেদৰে অনুশীলন কৰিছিল?

৫। অৰুণিমা সিন্‌হাই কিয় লাডাখত থকা মাউণ্ট চামছেৰ কাংৰিৰ অভিযান সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলে?

৬। অৰুণিমা সিন্‌হাৰ এভাৰেষ্ট অভিযানৰ বৰ্ণনা দিয়া।

৭। 'একোগৰাকী ব্যক্তিয়ে নিজৰ প্ৰতিভাৰে জাতীয় জীৱনত জিলিকি উঠি আন সহস্ৰজনৰ বাবে আশা আৰু প্ৰেৰণাৰ বতৰা কঢ়িয়াই আনে।'—কথাষাৰৰ যুক্তিযুক্ততা অৰুণিমা সিন্হাৰ জীৱনৰ আধাৰত বুজাই লিখা।

৮। ক্ৰিকেট খেলুৱৈ যুৱৰাজ সিঙে অৰুণিমাক কেনেদৰে অনুপ্রাণিত কৰিছিল?

৯। চমুটোকা লিখা :

বাচেন্দ্ৰি পাল, টেনজিং নৰগে, ষ্টিফেন হকিং।

ভাষা-বিষয়ক :

১। সন্ধি ভাঙা :

সংশয়, পৰ্বতাৰোহণ, উৎসাহ, হিমালয়, প্ৰত্যাহ্বান, বিপদাপন্ন।

২। তলৰ শব্দকেইটাৰ উপসৰ্গ ভাঙি দেখুওৱা :

অনুবাগ, অনুভৱ, অভিনয়, প্ৰতিফল।

